

[Tom Behnke]

sker, er det ikke en enkelt person, man går ind og undersøger, næh, så er det husstandsindkomsten, der er afgørende for, om man kan få hjælp. Men når vi taler om de fremmede, er det kun den ene person, der har skrevet under på kontrakten, og hvis man så flytter sine aktiver over i ægtefællens navn, kan man gå på bistandskontoret og blive forsørgt ad den vej. Det er urimeligt, og problemet er dermed ikke blevet løst. Det havde vi håbet på, men det er det ikke blevet.

Men trods alt er forslaget også med de ændringsforslag, der kommer til, et skridt i den rigtige retning, et meget lille skridt, og man kan vel sige, at hvis dette er et skridt i den rigtige retning, er der nærmest en kilometer frem til, hvor Fremskridtspartiet gerne vil ende. Men det er et skridt i den rigtige retning, og derfor vil Fremskridtspartiet ved tredjebehandlingen stemme for forslaget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg synes nok, at hr. Tom Behnkes bemærkninger om ressourcetilførslen, hvor hans konklusion var, at det var skatteborgerne, der endnu en gang kom til at betale, er typisk for den, skal vi sige form for information, som Fremskridtspartiet ofte fremfører i diskussion om udlændingelovgivning.

Hvis hr. Tom Behnke husker tilbage til førstebehandlingen, vil han huske, at jeg her forelagde en beregning, hvor vi tager de nuværende sagsbehandlingstider og fører dem ned til det, ministeren har givet tilsagn om – 8-9 måneder, jeg var endda venlig, jeg sagde kun 9 måneder. Hvis man tager det nuværende asylansøgertal og sagsbehandlingstiden, ligger der en besparelse i opholdsudgifter på ca. 100 mio. kr. Der er faktisk plads til den ressourceudvidelse, som ministeren har beskrevet i notatet, og endog plads til, at der bliver sparet offentlige penge. Så argumentationen holder ganske enkelt ikke.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg har bare lyst til at spørge hr. Tom Behnke, om eksemplet med den familie, der tjener 30.000 kr., og som overfører penge fra den ene til den anden, ikke er det samme eks-

empel, som vi hører om gang på gang på gang på gang, og om der ikke kun er det ene af dem.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Til fru Ebba Strange må jeg desværre beklage og sige: Nej, der er ikke kun ét tilfælde. Vi har foreløbig fået gravet 8 tilfælde frem fra Ålborg Kommune. Papirerne er stemplet »fortroligt« osv., man må ikke referere til de personoplysninger, der er i dem – naturligvis – men eksemplerne er der, og det er bare for én kommune, så det er desværre ikke et enkeltstående tilfælde. Havde det været det, havde det ikke været så slemt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Når hr. Tom Behnke siger, at det kun er fra én kommune, der er 8 eksempler, kan enhver gange op og se, hvor mange der så må være i alt på landsplan, når vi ganger op med det antal kommuner, der er. Ved hr. Tom Behnke i det hele taget, hvor mange familiesammenføringer med forældre der er om året i Danmark? Det er der nemlig blevet spurgt om masser af gange, og hver gang får vi mantraet fra Justitsministeriet: Direktoratet for Udlændinge er desværre ikke i stand til at belyse det, de har ikke statistisk materiale, og de har desværre ikke mulighed for at tælle op, hvor mange der er af den og den slags. Man ved, hvor mange tilladelser der bliver givet, men man ved ikke, hvor mange der bliver effektueret. Det er ca. 100 om året, så det kan simpelt hen ikke passe, hvis hr. Tom Behnke begynder at antyde, at det skulle være 8-10 stykker pr. kommune hele landet over. Så ville det simpelt hen være i tusindvis, det passer ikke.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal ikke stå her og undervise, men statistik og konsekvensberegning er jo noget forunderligt noget. Man skal være opmærksom på, at vi har 275 kommuner, og man kan ikke bare gange med 275. Det kan ikke lade sig gøre. Ålborg Kommune er jo en relativt stor kommune, og derfor vil der også være et relativt stort antal dér. Man kan ikke begynde at lave konsekvensberegninger ud fra de metoder, som fru Elisabeth Arnold her prøver at gøre det.